

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5P/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413201730
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Ťažký
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2013:8413201730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Kežmarok v konaní o nariadenie ústavnej starostlivosti nad mal. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., občianka SR, takto

rozhodol:

I. N a r i a d' u j e ústavnú starostlivosť nad mal. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. ktorá bude vykonávaná v Detskom domove Spišský Štiavnik.

II. Súd u k l a d á matke B., nar. XX.XX.XXXX, povinnosť prispievať na výživu mal. W., počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, ktoré je povinná platiť vždy do 20-tého dňa toho - ktorého mesiaca vopred na účet Detského domova v Spišskom Štiavniku

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok návrh, v ktorom žiadal nariadiť ústavnú starostlivosť nad maloletou W., ktorá sa bude vykonávať v zariadení na výkon rozhodnutia v Detskom domove v Spišskom Štiavniku. Zároveň navrhol, aby súd zaviazal oboch rodičov prispievať na výživu dieťaťa sumou, ktorú ponechal na rozhodnutie súdu na účet Detského domova v Spišskom Štiavniku. Ako dôvod návrhu uviedol, že maloletá W. bola predbežným opatrením zo dňa 28.01.2013 pod číslom konania 5P/22/2013 - 9 umiestnená v zariadení Detského domova v Spišskom Štiavniku. Maloletá sa narodila dňa XX.XX.XXXX . z matky W., otec dieťaťa nie je uvedený, avšak matka žije v družskom vzťahu s Q., z ktorého pochádzajú ďalšie tri maloleté deti - Q. T., ktoré na základe rozsudku Okresného súdu v Kežmarku zo dňa 15.03.2011 pod číslom konania 5P/29/2011 - 25, boli zverení do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom Q. a O.. Maloletý W. je umiestnený v Detskom domove v Spišskom Štiavniku. Rodičia zanedbávali starostlivosť o maloleté deti, ktoré boli často hospitalizované v nemocnici pre dehydratáciu, hnačky a podvýživu. Rodičia nedodržiavali predvolania na odborné vyšetrenia k lekárom s maloletými deťmi, na výzvu nereagovali a neboli si deti prevziať ani z nemocnice po ukončení ich hospitalizácie. O maloletej W., ktorá sa narodila dňa XX.XX.XXXX, matka ju zanechala v nemocnici hneď po jej narodení. O dieťa neprejavila žiadny záujem. Zo správy z nemocnice s poliklinikou v Kežmarku, sociálnej sestry zo dňa 15.01.2013 je konštatované, že rodičia nie sú schopní zabezpečiť adekvátnu starostlivosť o dieťa pre svoju mentálnu úroveň, nemajú svoju domácnosť, ani žiadne finančné prostriedky na zabezpečenie základných potrieb pre dieťa. Pobyť dieťaťa v starostlivosti matky a domnelého otca dieťaťa Q. by ohrozoval vývoj dieťaťa a v príbuzenstve sa nenašla žiadna iná osoba, ktorá by prejavila záujem zabezpečovať starostlivosť o dieťa.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Kežmarok pod spisovou značkou 5P/22/2013 súd zistil, že uznesením zo dňa 28.01.2013 pod číslom konania 5P/22/2013 - 9, ktoré nadobudlo právoplatnosť

dňa 21.02.2013, súd predbežným opatrením nariadil odovzdanie maloletej W. do ústavnej starostlivosti Detského domova v Spišskom Štiavniku.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa s výpoveďami účastníkov konania, ako aj s obsahom spisu a pripojeného spisu Okresného súdu v Kežmarku pod spisovou značkou 5P/22/2013, z čoho mal zistený tento skutkový stav:

Navrhovateľ na pojednávaní trval na podanom návrhu. Poukázal, že rodičia ani po nariadení predbežného opatrenia nad maloletou W., ktorým dieťa bolo umiestnené v zariadení Detského domova v Spišskom Štiavniku, nedokázali si zabezpečiť ani základné podmienky pre riadnu starostlivosť o dieťa, nemajú vytvorené vhodné bytové podmienky. Matka nemá občiansky preukaz, nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nemá žiaden príjem. Poukázal aj na skutočnosť, že od narodenia dieťaťa neboli schopní matka a domnelý otec dieťaťa - druh matky na Matričnom úrade v Kežmarku zapísať otcovstvo dieťaťa. Ďalej uviedli, že vzhľadom aj na mentálnu schopnosť matky, táto sa nedokáže so svojím druhom - domnelým otcom dieťaťa, riadne postarať o dieťa tak, aby dieťa nebolo ohrozené na svojom zdraví.

Matka maloletého dieťaťa s návrhom na nariadenie ústavnej starostlivosti nesúhlasila. Uviedla, že spolu so svojím druhom, bývajú u jeho rodičov v drevenom dome, pozostávajúceho z jednej izby. V dome okrem rodičov a jej druhu býva ešte šesť detí. Matka nie je evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ani jej druh, nemajú žiaden príjem.

Detský domov v Spišskom Štiavniku poukázal na správu o maloletom dieťati, ktorú predložili súdu, a kde uviedli, že zo vzťahu matky a jej druhu, v ich zariadení je umiestnený aj maloletý W.. Rodičia maloletého W., ako aj matka maloletej W. i napriek tomu, že boli písomne informovaní o prijatí detí ich zariadením, o možnostiach kontaktu s deťmi, o deti sa nezaujímajú a so zariadením detského domova kontakt nenadviazali. Uviedli, že navrhujú v záujme maloletého dieťaťa, aby súd návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok vyhovel.

Kolízny opatrovník ustanovený maloletemu dieťaťu pre toto konanie, obec P., uviedol, že navrhujú, aby súd rozhodol v záujme maloletého dieťaťa v zmysle ustanovení Zákona o rodine. Prokurátor na pojednávaní prehlásil, že vzhľadom k doteraz vykonanému dokazovaniu, a to správ o maloletom dieťati, dôvodov nariadenia ústavnej starostlivosti predbežným opatrením, ako aj výsluchu navrhovateľa, matky dieťaťa, navrhuje v záujme maloletého dieťaťa z dôvodu, že rodičia nie sú schopní riadne zabezpečovať rodičovské práva a povinnosti dieťaťa, nariadil ústavnú starostlivosť nad maloletou W..

Predmetom tohto konania je nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletou W. podľa § 54 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého náhradná osobná starostlivosť alebo pestúnska starostlivosť má prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, alebo do pestúnskej starostlivosti.

Podľa § 54 ods. 2 Zákona o rodine súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť iba vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená, a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave, alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, alebo do pestúnskej starostlivosti.

Podľa § 54 ods. 4 Zákona o rodine súd môže výnimočne nariadiť ústavnú starostlivosť aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia, musí byť preukázaná.

Podľa § 54 ods. 5 Zákona o rodine súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o nariadení ústavnej starostlivosti súd vždy prihliadne na záujmy maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k súrodencom a na ich zachovanie.

Súd s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia vychádzajú z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v danej veci rodičia nie sú schopní zabezpečiť maloletej W. rodičovské práva a povinnosť v zmysle ustanovení § 28 ods. 1, ods. 2 Zákona o rodine. Preto súd nariadil ústavnú starostlivosť nad maloletou W. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Zároveň súd v rozhodnutí o nariadení ústavnej starostlivosti zaviazal matku dieťaťa prispievať na jeho výživu podľa ustanovení § 81 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine, a to sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona podľa ustanovení § 62 ods. 3 Zákona o rodine, vychádzajúc z ustanovení § 62 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine. Vychádzal pri tom zo zistení, že matka je nezamestnaná, nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nemá žiaden príjem.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).